

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ניר זיתוני

התובעת

כ.

באמצעות ב"כ עו"ד נורית פסטינגר

נגד

הנתבעות

1.מ.

באמצעות ב"כ עו"ד מיכל שוויקה – סיוע משפטי

2.ז.

3.ק.

פסק דין – עותק מותר לפרסום

לפניי תביעה שהוכתרה "תביעה לצו מניעה ופינוי", במסגרתה עותרת התובעת לסילוק ידה של נתבעת 1, (אחותה), מנכס המצוי במקרקעין בגו"ח ברח' מ. , בקרית (להלן: "הנכס") הרשומות במנהל מקרקעי ישראל על שמה של התובעת בלבד. במקביל נדרש מתן צו מניעה המורה על הרחקה מהנכס הנ"ל ומניעת הטרדה של התובעת המופנה לנתבעת 2 (אחותה של התובעת ונתבעת 1) ולנתבעת 3 (בתה של נתבעת 2 ואחיינית של התובעת ונתבעת 1).

רקע וטענות הצדדים:

1. התובעת היא אחותן של נתבעת 1 ונתבעת 2 ודודתה של נתבעת 3. הנכס הנ"ל רשום על שמה כזכויות לא מהוונות במנהל מקרקעי ישראל, הכל בהתאם לאישור רישום זכויות שצורף

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לכתב התביעה. האסמכתאות שהמציאו שני הצדדים לא הותירו עוד ספק בנוגע לטעות בזיהוי הנכס כפי שיפורט בהמשך.

2. כתב תביעה הוגש ביום 12.8.19. במסגרתו נטען, כי הזכויות בנכס הוענקו לתובעת אגב מתן צו קיום צוואה של אביה המנוח שנערכה ביום 12.9.05 בהליך ת"ע 59564-05-17. הצוואה קוימה וניתן פסק דין מיום 19.2.18 שהפך לחלוט. התובעת מציינת כי כשנה וחצי לפני הגשת התביעה הרשתה לנתבעת 1 להתגורר בנכס וזאת לתקופה זמנית בלבד. הנתבעת 1 עברה הליך שיקום עקב התמכרויות לסמים, עודנה מטופלת בתחליף סם, מכניסה זרים לנכס, ומפריעה לתובעת. כמו כן הנתבעות התנהגו כלפי התובעת בצורה מחפירה ונתבעת 1 מסרבת להתפנות מהנכס. נטען כי הנתבעות מתקשים לקבל את המציאות לפיה התובעת זכאית לזכויות בנכס. התובעת נאלצה בעבר לפתוח בהליך למניעת הטרדה מאיימת במסגרת ה"ט 1532-12-17. ביום 3.12.17 ניתן צו האוסר על הכנסת צדדי ג' לנכס, אך לא מונע ביקור בני משפחה אחרים כדי לטפל בנתבעת 1. נטען כי בערעור שהוגש על פסק הדין בתיק ה"ט בית משפט קבע כי הסיוע לנתבעת 1 צריך להתקבל דרך המל"ל. בהליך מאוחר במסגרת ה"ט 22826-05-19 ניתן ביום 19.5.18 צו הרחקה נגד נתבעות 2,3. בהתאם לאמור, התובעת ביקשה להורות על קבלת הסעדים שלהלן:

3. בכתב ההגנה שהוגש ביום 27.6.19 ע"י הנתבעות 1,2,3, נטען כי נתבעות 2,3 מגיעות לנכס מסיבות הומניטריות לסייע לנתבעת 1 הזקוקה לעזרה. עוד נטען כי נתבעת 1 אינה מכורה לסמים אלא מטופלת בתוכנית מסודרת באמצעות לשכת הרווחה. התובעת אינה מעוניינת לסייע לנתבעת 1 ומבחינתה אין מניעה לסלק אותה לרחוב. התובעת מטרידה את הנתבעות כי היא נאלצת לקבל את התובעת לבית לאור החלטת בית המשפט המחוזי בעמ"ש 30086-03-18 אשר התירה לנתבעת 1 להמשיך להתגורר בנכס עד מציאת מקום מגורים אחר וזאת בניגוד לעמדת התובעת. עוד נטען כי נתבעת 1 נמצאת בתהליך לקבלת דיור ציבורי, אשר מצריך זמן. בהתאם נעתר לאפשר לנתבעת 1 להמשיך להתגורר בנכס עד הסדרת עניין קבלת דיור ציבורי מתאים.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

4. ביום 20.1.20 התקיים קדם משפט ראשון במעמד הצדדים ובאי כוחם, במהלכו נטען כי נפלה טעות באישור הזכויות של הנכס שצורף לכתב התביעה. נטען כי הנכס באישור שהומצא ע"י התובעת הוא ברח' מ 14 כאשר הנכס נמצא במציאות ברח' מ 41. עוד נטען כי בדיקות שבוצעו ע"י ב"כ הנתבעת 1 באינטרנט בנוגע לשינוי שם הרחוב בכתובת ח 35 מראות כי קיים רחוב אחר בשם זה. הומצאו אסמכתאות במעמד הצדדים. עוד התבקש להכריע בתיק במסלול מהיר. בסוף הדיון ניתנה החלטה לפיה התיק יקבע לשמיעת הראיות.
5. ביום 3.2.20 הוגש כתב הגנה מתוקן מטעם נתבעת 1 בלבד (לאחר קבלת רשות ובהסכמת התובעת), במסגרתו חולקת נתבעת 1 על זכויות התובעת בדירה. נטען כי ההורים המנוחים ערכו צוואה הדדית בשנת 2002 הקודמת בזמן לצוואה משנת 2005 שקוימה ע"י התובעת. נתבעת 1 הצביעה על טעות במספר הנכס באישור שהמציאה התובעת לעומת מספר הנכס בפועל. בהמשך, מטעמי זהירות, נטען כי הצוואה שקוימה מזויפת, לוקה בפגמים מהותיים שיביאו לפסילתה. נתבעת 1 מפנה להחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"ש 30086-03-18 ומציינת כי התובעת עצמה נתנה לנתבעת 1 זכות מגורים מוגבלת בזמן. עוד נטען כי פסק הדין המקיים את הצוואה אינו חלוט שעה שניתן להגיש בקשה להארכת מועד להגשת התנגדות. התובעת היא המטרידה את הנתבעת 1. מצב הנכס בכי רע. לגופו של עניין נטען כי בית המשפט המחוזי לא קבע כי המל"ל יסייע לנתבעת 1, אלא רק סבר שתזכה לסיוע מטעמו. נטען כי לא הוכחה זכות התובעת בנכס, אך קיימת התחייבות מפורשת מטעמה המעידה על מתן רשות בלתי הדירה. מטעמים אלו נעתר לדחות את התביעה.
6. ביום 11.2.20 הגישה התובעת תצהיר עדות ראשית מטעמה, בגדרו הדגישה שוב כי מקור זכויותיה הרשומות בספרי רמ"י הוא **מכוח צוואת אביה המנוח** שקוימה במסגרת פסק דין ביום 19.2.18. פסק דין הפך לחלוט. בנוגע לטעות שנפלה במספר הנכס הוגשה בקשה לרמ"י לתיקון טעות סופר. נטען כי אישור לכך יומצא לעיון בית המשפט במועד שמיעת הראיות. התובעת מודה כי נתנה רשות לנתבעת 1 להשתמש בנכס. רשות זו ניתנה לזמן מוגבל. נטען כי הנתבעות משתלטות על הנכס והחיים בו הפכו לבלתי אפשריים. על כן התובעת מבקשת מהנתבעת 1 לפנות את הנכס והאחרונה מסרבת בטענות שונות. אכן, קדמה לצוואה שקוימה צוואה אחרת של ההורים המנוחים אולם, מעולם לא הורישו זכויות לנתבעת 1. התובעת חזרה על טענותיה כי נאלצת להגיש צו הגנה נגד הנתבעות ביום 20.3.18. במסגרת עמ"ש 30068-03-18 הסכימה מטעמים מוסריים לאפשר לנתבעת 1 להמשיך להתגורר בנכס עד מציאת מדור חלופי תוך זמן סביר בהנחה שהרשויות יתערבו ויסייעו לה. התובעת מצהירה כי נתבעת 1 זלזלה בהחלטת בית המשפט המחוזי הנ"ל ורק ביום 17.6.19 פנתה למילגם

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 בבקשה לסיוע בשכ"ד. מכל מקום ידוע לתובעת כי אושרה לנתבעת 1 דירת סיוע ועל כן יש
2 להורות על פינוי .
- 3
- 4 7. ביום 27.2.20 הוגשו תצהירי עדות ראשית ע"י נתבעות 2,3 במסגרתם ציינו כי התובעת מקשה
5 עליהן לסייע לנתבעת 1 . מעולם לא הייתה להן כוונה לפגוע בתובעת . האחרונה מאיימת תמיד
6 שתזמין משטרה וכך עשתה . הנתבעות 2,3 מציינות כי אין להן כוונות מעבר לסיוע לנתבעת
7 1. צווי הרחקה שנתנו נגדן פגעו במטרה זו. הניסיונות לסייע לנתבעת 1 למצוא קורת גג
8 חלופית עד יום עריכת התצהירים , לא עלו יפה .
- 9
- 10 8. ביום 9.3.20 הגישה נתבעת 1 תצהיר עשות ראשית מטעמה, בגדרו מתארת את מעברה ממרכז
11 הארץ למוסד שיקום ב ומשם לנכס, אשר מבחינתה הוא בית ההורים המנוחים. סמוך
12 למעבר להתגורר בנכס הוגשה ע"י נתבעת 1 בקשה לקבלת דיור ציבורי. תחילה הוצעה לה
13 דירה בקומה שלישית. לאור מצבה הרפואי סירבה לקבלה . בהמשך הוצעה לה דירה עם 17
14 מדרגות. הנתבעת 1 הסכימה תחת לחץ, אך בפועל אינה יכולה לעלות מספר מדרגות כזה,
15 ולכן הדירה נשארה משויכת על שמה, אך ללא שימוש. נמסר לה ידי גב' מ "עמיגור" שתנסה
16 לסייע לה במדור אחר. נתבעת 1 ממתינה לקבלת דיור מתאים. נטען בגרסה מורחבת שלא
17 הובאה בכתבי הטענות כי צוואה הדדית הקודמת בזמן מיום 29.12.02 הבטיחה זכויות לאח
18 ד', אשר הצהיר כי הוא מסתלק לטובת כלל האחיות. נתבעת 1 מציינת כי הצוואה המאוחרת
19 מיום 5.9.05 שקיימה התובעת, לוקה בפגמים וסביר שאינה אמיתית. בין היתר נטען כי האב
20 המנוח לא ידע עברית. מי שהעביר תשלום לעו"ד עבור עריכת הצוואה הוא בנה של התובעת
21 . בצוואה נפלו טעויות שנדרש מבית המשפט, אשר הורה על קיומה, לתקן . מבלי לפגוע
22 באמור הצהירה נתבעת 1 כי התובעת נתנה לה רשות מוגבלת בזמן בהתאם לאמור בעמ"ש
23 30086-03-18, החלטה מיום 20.3.18 . נטען כי התובעת מונעת מנתבעת 1 שימוש סביר בנכס
24 ויש לאסור עליה לעשות כאמור. עוד הצהירה כי לפני בית המשפט לענייני משפחה בחיפה (כב'
25 השופטת הבכירה ברגר, המותב אשר נתן צו קיום צוואה) עומדת תביעה לפסק דין הצהרתי
26 (ביטול צו קיום צוואה) במסגרת ת"ע 18238-02-20.
- 27
- 28 9. במעמד שמיעת הראיות ביום 24.9.20 נחקרו בעלי הדין על תצהיריהם. כמו כן האח ד' נחקר
29 מרחוק בשיחת וידאו, בהסכמת הצדדים. ד' אישר את הצהרת נתבעת 1 ביחס לצוואה
30 הקודמת (2002) והסתלקותו לטובת האחיות. ניתנה לבאות כוח הצדדים רשות לסכם
31 טיעוניהן בכתב.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בקרית

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

10.12.20 ביום 10.12.20 הוגשו סיכומי התובעת. הדירה נשוא התביעה אינה ראויה למגורים נוכח העדר מטבח וקיומן של בעיות חשמל ורטיבות קשות. הנתבעת 1 לא משלמת עבור השימוש שעשתה בדירה ועבור הוצאות אחזקת הדירה. בית המשפט המחוזי קבע בעמ"ש 30086-03-18 כי הסיוע לנתבעת 1 אמור להינתן ע"י המוסד לביטוח לאומי. הרשות להמשיך להתגורר בדירה ניתנה לנתבעת 1 עד שתמצא מקום מגורים אחר. בהתאם לצו גילוי מסמכים, הודיעה אחראית האכלוס נכסים בעמיגור כי הנתבעת נמצאה זכאית לדיוור ציבורי וקיבלה דירה למגוריה באמצעות חברת עמיגור. הנתבעת 1 לא הכחישה כי קיבלה דירה (ע' 15 לפרוט', ש' 12 עד 13). טענת הנתבעת 1 לפיה לאחר האכלוס הגישה בקשה להחלפת דירה נוכח קיומן של 17 מדרגות נטענה בחוסר תום לב, שכן התובעת הסתמכה על כך שהנתבעת 1 תפנה את דירתה לאחר שיסודר לה מקום מגורים חלופי. ספק אם הליך החלפת הדירה יתקיים שכן הנתבעת 1 לא החזירה את מפתחות הדירה שקיבלה ולא ביטלה את הסכם המגורים עם עמיגור. נוכח חלופי הזמן מאז פסק הדין של בית המשפט המחוזי מיום 20.3.18 וקיומו של מקום מגורים חלופי לנתבעת 1, יש לקבוע כי הסתיימה ההתחייבות של התובעת לאפשר לנתבעת 1 להמשיך ולגור בדירה נשוא התביעה עד למציאת מקום מגורים אחר. הטענות שהועלו בהליך החדש בנוגע לצוואה של הורי הצדדים מיום 8.12.02 אינן חדשות והיו ידועות טרם מתן פסק הדין המקיים את הצוואה מיום 12.9.05. לכן אין אפשרות חוקית לבטל את הצוואה עליה מבוססת התביעה בתיק זה לפי ס' 72 לחוק הירושה. האם נפטרה בשנת 2003 ועד היום לא הוגשה בעניינה בקשה לקיום צוואה. לכן מקור זכויות אבי הצדדים בדירה אינו בצוואה משנת 2002 אלא בהלכת השיתוף. לפיכך ספק אם ההליך בו נקטו הנתבעות הוא ההליך הנכון. מכל מקום, הנתבעות אינן יורשות לפי הצוואה משנת 2002 אלא האח ד'. הטענה לפיה ד' הסתלק מזכותו כיוורש לפי הצוואה משנת 2002 לטובת הנתבעות מנוגדת להוראת סעיף 6א לחוק הירושה לפיו אפשר להסתלק מעיזבון רק בפרק הזמן שבין מות המוריש לבין חלוקת העיזבון. כמו כן, הודעת הסתלקות צריכה להיות מוגשת בכתב לרשם לענייני ירושה או לבית המשפט. במקרה שלפנינו ההסתלקות נטענה בע"פ, כאשר ד' אינו כשיר עוד לחתום על תצהיר הסתלקות בשל מצבו הרפואי. אין לקבל את טענת ד' לפיה אינו מודע לפסק הדין שקיים את הצוואה. ד' היה מודע לצוואה משנת 2005 ולשורשי הסכסוך. דן ידע על ההליכים ובחר שלא לעשות דבר בחלוף 18 שנים ממות האם ו 15 שנים ממות האב. במרוצת השנים התנהלו בין הצדדים הליכים משפטיים רבים במהלכם הועלו טענות על בסיס הצוואה. גם אם תתקבלנה כל טענות הנתבעת 1 בנוגע לעיזבון האם, הנתבעת 1 תקבל תשיעית מזכויות האם בדירה שהן 25%. זכות שכזו אפשר להבטיח באמצעות עיקול ואין בה כדי להצדיק דחיית תביעת פינוי. הנתבעת 2 הייתה מודעת להליך הקודם בבית המשפט

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לענייני משפחה ואף אושר לה במסגרתו סיוע משפטי. הנתבעת 3 היא נכדה של המורישים ואינה יורשת ישירה. לכן יש ליתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעות 2 ו 3 להגיע לדירה.

11. סיכומי הנתבעות 2 ו 3 הוגשו ביום 23.11.20. הודגש כי התובעת הסתירה את העובדה שהיא אינה גרה עוד בנכס נשוא התביעה. התובעת גרמה צער רב להוריה כאשר היתה מכורה לסמי רחוב והוריה נאלצו לגדל את ילדיה, שהיו אלימים גם כלפיהם. התובעת לא סיפרה איך בית ההורים הפך מבית מפואר למבנה לא ראוי למגורים. הדבר קרה לאחר שבבית גרו כלבי א' ענקיים שהמליטו גורים. הנתבעות 2 ו 3 שיפצו את הדירה כדי לאפשר לנתבעת 1 לגור בדירה בהעדר פתרון מגורים אחר. כניסת הנתבעת 1 הפריעה לתובעת שכן התובעת רצתה למכור את הנכס. פעולות התובעת בנוגע לצוואה משנת 2005 היו לא כשרות והדבר יוכח בבית המשפט. התובעת הפסידה בשנת 2006 במשפט מול משרד הבריאות ובתגובה ביצעה פעולות בית ההורים מתוך מרמור ומחשבות לא כשרות. לא יתכן שאבחון רפואי לא יהיה קריא וחתימת האב (סבה של הנתבעת 3) לא תהיה תואמת לחתימותיו הקודמות. התובעת דואגת רק לעצמה ורומסת אחרים כדי לשרוד. דבריו של ד' בבית המשפט היו בבחינת נס גלוי שכן בשיחותיו עם בני המשפחה הוא לא מצליח לדבר יותר מדקה עד שתי דקות. מדובר בדברים כנים. שלוש שנים אחרי מות האם, האב היה בביתו עם עובד זר והנתבעות 2 ו 3 היו באות לבקרו. הבת ז' והנכדים ק' וק' היו היחידים שסעדו את האב. כיוון שבאותה עת התובעת שכרה דירה ומצבה היה קשה, הציעו לה בני המשפחה לבוא לגור עם האב כדי להיות עם היד על הדופק בנוגע לעובד הזר. התובעת המשיכה לגור בבית ההורים לאחר פטירת האב ובני המשפחה לא חשדו בדבר. לאחר שבן הזוג של הנתבעת 1 זרק אותה מהבית והיא השתחררה מבית חולים, החליטו הנתבעות כי תבוא לגור בבית ההורים. למרות שהיה יום גשום, התובעת סירבה לאפשר לנתבעת 1 להיכנס. רק בשלב זה נערך בירור והתגלה כי התובעת עקצה את בני משפחתה עם ירושה מזויפת. מאז שהנתבעת 1 נכנסה לגור בבית, התובעת התעללה בה והפריעה לבני המשפחה לסייע לה בכך שהזמינה משטרה לעיתים תכופות. ד' שהוא הבן הבכור, חלה בפרקינסון כשהיה בן 50. ד' החליט להעביר את זכותו לפי הצוואה משנת 2002 לנתבעת 2 בהיותה האחות הגדולה, כאשר רצונו הוא כי כאשר בית ההורים יימכר, הכסף יתחלק בין כלל הילדים בחלקים שווים. לכן מבוקש לדחות את התביעה ולחייב את התובעת בגין הנזקים גרמה לבית ובגין ההוצאות שנצברו במהלך 15 שנות מגוריה בבית ההורים.

12. ביום 25.1.21 הוגשו סיכומי הנתבעת 1. להורי הצדדים יש תשעה ילדים. בית ההורים מחולק לשתי יחידות דיור עם כניסות נפרדות. התובעת אישרה בעדותה כי אינה גרה עוד בבית

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 ההורים אלא רק מגיעה לבית לפעמים . הנתבעת 1 סובלת מסוכרת קשה ומתקשה בהליכה
2 ועליית מדרגות . התובעת הצהירה הן בהליך זה והן בבית המשפט המחוזי , כי העניקה
3 לנתבעת 1 רשות להתגורר בקומת הקרקע בבית ההורים עד שתמצא מדור אחר . התביעה
4 הוגשה בניגוד להצהרות אלה . הנתבעת 1 קיבלה דירה מעמיגור אך אינה מתגוררת בה שכן
5 הדירה אינה מתאימה למגבלותיה . הנתבעת 1 ממתינה לכך שעמיגור תמצא לה דירה אחרת
6 . תשובת עמיגור בעניין זה נובעת מכך שהנתבעת 1 נאלצה לומר לעמיגור שהיא גרה בדירה
7 כדי לא לאבד את זכאותה לדיור ציבורי . המסמכים שהתקבלו מעמיגור מלמדים על העדר
8 מגורים בפועל בדירה נוכח חשבון חשמל בסך 800 ₪ לשנת 2020 וחשבון מים בסך 20 ₪
9 לחודשיים . במסגרת עדותה הודתה התובעת כי אין לה ריב עם הנתבעת 1 . במקביל להליך
10 זה מתנהל הליך בבית המשפט לענייני משפחה שמטרתו ביטול צו קיום הצוואה משנת 2005
11 וקיום צוואה קודמת משנת 2002 . סיכויי ההליך גבוהים שכן האב המנוח לא ידע עברית , ומי
12 שפנה לעורך הדין שערך את הצוואה משנת 2005 הוא בנה של התובעת . כמו כן עורך הדין
13 שערך את הצוואה הסתמך על אישור רפואי שהוזמן ביום 5.9.05 אך נושא תאריך 2.9.05 .
14 קיימת בעייתיות בחתימות האב המנוח . הצוואה משנת 2002 היא צוואה הדדית ששינויה
15 מחייב לפעול לפי הוראות הדין בטרם הלכה האם לעולמה . האב לא הבין על מה חתם
16 במסגרת הצוואה משנת 2005 . התובעת עצמה הודתה בעדותה כי שתי הצוואות אינן הולכות
17 יחד . התובעת טרם הציגה אישור המלמד על זכויותיה בדירה שכן היא מסתמכת על מסמך
18 שבו המען רח' מ' , כאשר המען הנכון הוא רחוב מ' 41 . לפיכך יש לדחות את התביעה או
19 לעכב את פסק הדין עד להכרעה בהליך המתנהל בבית המשפט לענייני משפחה בחיפה בנוגע
20 לצוואת האב .

21
22 13. ביום 7.2.21 הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובעת במסגרתם נטען כי לא מדובר בשתי יחידות
23 דיור אלא בדירת מקור של ההורים . עוד נטען כי גם בימים אלה לא נפסקות ההטרדות מצד
24 הנתבעות ומי מטעמן .

הסעדים הנתבעים וגדר המחלוקת:

25
26
27
28 הסעד העיקרי המתבקש על ידי התובעת הינו סילוק יד הנתבעת 1 מהנכס . התובעת טוענת
29 כי היא בעלת הזכויות או מי שזכאית להיות רשומה כבעלים מכוח צו קיום צוואת המנוח
30 (2005) ובשל כך תהיה זכאית לסלק או להרחיק כל מי שמפריע לה לעשות שימוש בנכס שלה.
31 נתבעת 1 חולקת על מעמד התובעת לגבי הזכויות בנכס.
32
33

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

דיון והכרעה:

14. אקדים מסקנה לניתוח אציין כי התובעת זכאית להירשם כבעלים על הזכויות בנכס עסקיין בהתאם למצב המשפטי הקיים נכון ליום כתיבת שורות אלו. משכך היא רשאית לדרוש סילוק הנתבעת 1, כאשר הרשות שניתנה לנתבעת 1 מוגבלת בזמן והגיעה לסיומה וכן זכאית לדרוש הרחקת שאר הנתבעות. מכאן התביעה מתקבלת תוך דחיית מועד הפינוי מהנימוקים שיפורטו בהרחבה בהמשך.

קיים פסק דין חלוט, הגשת תביעה לסעד הצהרתי (במהותה ביטול צו קיום צוואה) טרם הוכרעה, הצדדים לא עתרו לעיכוב הליכים בגין הליך תלוי ועומד. המצב המשפטי הקיים כיום מעיד כי זכויות התובעת מכוח צו קיום צוואה עדיפה על זכויות נתבעת 1 הנתענות.

15. לא מקובלת עלי טענת נתבעת 1 לפיה לא קיים פסק דין חלוט. הכלל הוא כי פסק דין שניתן ע"י ערכאה דיונית ניתן לערער עליו לערכאה עליונה בתוך 45 יום בהתאם לאמור בתקנה 397 לתקנות סדר הדין האזרחי. לכלל יש חריגים שאינם נוגעים לענייננו. מאחר שפסק דין המקיים את צוואת המנוח משנת 2005 ניתן ביום 19.2.18, הרי פסק דין הפך להיות חלוט כעבור 45 ימים. בדרך זו פסק הדין מיום 19.2.18 הפך חלוט מזמן. להבדיל מהאמור, קיים הליך הבא בגדרי סעיף 72 לחוק הירושה, המאפשר לתקן או לבטל צו ירושה או צו קיום צוואה. בכדי להצליח בהליך מעין זה על המבקש לעמוד בשלושה תנאים מצטברים כדלקמן: הראשון, האם קיימת עובדה שלא הובאה בפני ביהמ"ש או הרשם טרם מתן הצו, או קיימת טענה שלא נטענה בפני ביהמ"ש בעת שנתן את הצו; השני, האם במידה ואותה עובדה או טענה הייתה מובאת בפני ביהמ"ש, או הרשם, קודם מתן הצו, היה בה כדי לגרום לקבלת צו שונה מזה שניתן. השלישי, האם ניתן היה להביא את הטענה הכלולה בבקשה לביטול או לתיקון הצו בפני ביהמ"ש קודם להגשת הבקשה לביטול הצו. קיומה של אפשרות זו אינו פוגע במעמד פסק הדין כחלוט כל עוד שלא התקבלה הבקשה לפי סעיף 72 הנ"ל וטרם נקבע אחרת. במקרה עסקיין הנתבעת 1 הגישה תביעה למתן פסק דין הצהרתי אשר במהותה מבקשת ביטול צו קיום הצוואה משנת 2005 שקוימה בשנת 2018, הוגשה בקשה לסילוק על הסף והתיק קבוע לדיון בתחילת שנת 2021 (7.3.21) לרבות דיון בבקשה לסילוק על הסף. לא למותר לציין כי אף אחד מהצדדים לא עתר לעיכוב הליכים בגין תלוי ועומד. משכך המצב המשפטי טרם השתנה ופסק דין זה מבוסס על צו קיום הצוואה (2005) משנת 2018 שעודנו בתוקפו.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

16. טענות לזיוף הצוואה ותחרות בין הצוואה (2005) שקוימה לצוואה ההדדית (2002) של ההורים הקודמת בזמן יתלבנו במסגרת ההליך שמתנהל בת"ע 18238-02-20. על כל פנים נתבעת 1 לא הוכיחה זיוף ולא פעלה לבקש מינוי מומחה או התאמצה להוכיח נכונות גרסתה בדרך אחרת (השוואה לחתימות וכו'). טענותיה לא נתמכו בראיות חיצוניות כלל וכלל. מבלי להביע עמדה בעניין הדין החל היום ביחס לשינוי צוואה הדדית, אעיר כי המצב אינו דומה לדין אשר היה קיים עד שנת 2005, היינו אותה שנה שנערכה בה הצוואה השנייה. (יוזכר, כי בשנת 2005 נכנס לתוקף תיקון 12 לחוק הירושה והתווסף סעיף 8 לחוק הירושה)

חרף טענות הנתבעת 1 בכתב ההגנה מטעמה ובתצהיר עדות ראשית, הרי היא אינה יכולה לחלוק על כך שהתובעת זכאית להחזיק בנכס ולהירשם כבעלת זכויות הקניין בנכס מושא התביעה נכון לעת זו, זאת מהטעם שהיא עצמה טוענת שהיא מחזיקה בנכס מכח הסכמה ורשות שניתנו לה על ידי התובעת (סעיף 8 וסעיף 25 לכתב ההגנה ועוד סעיף 23, 24 לתצהיר עדות ראשית). אם לנתבעת 1 יש רשות מהתובעת אשר מוגבלת בזמן כפי שציננה בסעיפים הנ"ל אז תנאי הכרחי לתקפותה של רשות זו הוא שלתובעת זכויות הקניין בנכס או מעין זכויות קניין, לרבות הזכות לקבוע מי יחזיק בנכס ומה יעשה בו.

17. נתבעת 1 לא יכולה מצד אחד לכפור בזכויות התובעת ומצד אחר לציין כי ניתנה לה רשות מוגבלת בזמן. אין מקום לטענות עובדתיות סותרות שלא יכולות לדור בכפיפה אחת. הדבר מוצא ביטוי בתקנה 72 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי. אוסיף על כך כי קיימת סתירה נוספת בטענות הנתבעת 1 בכתב הגנה כאשר ציינה בסעיף 8 שהרשות מוגבלת ובסעיף 25 טענה לרשות בלתי הדירה.

18. לא צריכה להיות מחלוקת כי במסגרת עמ"ש 30086-03-18 הרשות שניתנה לנתבעת 1 היא בהסכמת התובעת, בניגוד לטענת הנתבעת 1 כי הדבר נכפה על התובעת בפסק דין בתיק הנ"ל. הדברים שנאמרו ע"י בית המשפט המחוזי ברורים הם ואין לתת להם פרשנות מעבר לאמור. לצורך הבהרת העניין אצטט את האמור בפסק דין כדלקמן:

" לאחר ששמעתי את הצדדים, נחה דעתי כי צו ההגנה שניתן על ידי השופט קמא ביום 11.3.18 במקומו ואין מקום לשנותו.

הורגשה גם בפני המתרחות הקיימת בין האחיינים (ק' וי') ובין כ', שלכאורה על פי צו קיום צוואת האב מיום 19.2.18, היא בעלת זכויות הקניין בנכס.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

ככל שלמערערים השגות על צו קיום הצוואה, פתוחה בפניהם הדרך לנקוט בהליך משפטי, שלדבריהם כבר החלו לנקוט בו.

יחד עם זאת, זכותה של כ' לחיים שקטים ולמדור שלו בביתה, וכנראה שבנוכחות המערערים 2,3 יקשה לה הדבר.

באשר לטענת העזרה של ק' וי' שנותנים למ', סביר להניח כי מ' תזכה בימים הקרובים לעזרה מטעם המל"ל בעקבות נכותה והשירותים המיוחדים שאמורה לקבל ממוסד זה.

בכל מקרה, גם ק' וגם י' מתגוררים בסמיכות לביתה של המשיבה כ', ובמידת הצורך ולשם עזרה במהלך השבוע, הם יכולים לעזור לה במסגרת ביתם הם. היינו מ' יכולה לבקר בביתם של י' וק' במהלך היום ולקבל עזרה שם.

מודגש בזאת כי צו ההגנה שניתן אינו כולל את המערערת 1 מ', שגם לפי דבריה של כ' בפניי יכולה ורשאית להמשיך ולהתגורר בביתה, עד שתמצא מקום מגורים אחר.

לכן, הערעור נדחה בכפוף להערה על זכות המגורים של מ' כאמור לעיל.
אין צו להוצאות.

סיכום: זכויות התובעת הנתמכות בראיות גוברות על זכויות הנתבעת 1 הנתענות

19. סעיף 16 לחוק המקרקעין מציב שני תנאים חלופיים המאפשרים לאדם לתבוע מסירה של מקרקעין לידי א- היותו בעלים ב- היותו זכאי להחזיק בהם. בעת האדם שממנו ניתן לתבוע מסירה של המקרקעין ממנו הוא "מי שמחזיק בהם שלא כדין". במקרה דנא, התובעת אינה נשענת על היותה המחזיק הבעלים (זכויותיה נרשמו בפנקסי הרישום בהתאם לחקיקה הקובעת בעניין רק ברמ"ל), אולם, היא אכן מי שזכאית להירשם כבעלים. ניתן לראות כי לתובעת קיים פסק דין חלוט לעת זו, המקנה לה זכויות בנכס בהתאם לצו קיום צוואת האב המנוח משנת 2005, בנוסף לאישור רישום זכויות מרמ"י (בנוגע לטעות במספר הנכס עיון בנ/1 וב-ת/1 והצלבת הנתונים מראים כי בעלת הזכויות היא התובעת חרף הטעות במס' הנכס לא מדובר בבעלים שונים או בנכסים שונים). לעומת האמור, לנתבעת 1 אין כל זכות מבוססת או נתמכת בראיות בכתב. אכן קיימות טענות שונות נגד צו קיום הצוואה (2005) אשר קבלתן

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 19-06-24157

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 תוביל לשינוי המצב הקיים וזאת בהנחה כי האח דן יעמוד על הסתלקותו, היינו כל מה שיש
2 לנתבעת 1 היא גרסה חלופית בע"פ נכון להיום. יוער כי לא מצאתי מענה לטענת התובעת לפיה
3 בשלב זה דן לא יכול להסתלק מעיזבון הוריו. עם זאת, לאחר קבלת הזכויות בבית ההורים,
4 ד' יוכל לפעול להעברת הזכויות למי שימצא לנכון. ההליך בת"ע 18238-02-20 נפתח לפני
5 כשנה, מבלי שניתן הסבר מניח את הדעת לאיחור בנקיטת ההליך. כך במיוחד לאור
6 ההיסטוריה של העבר בהליכי ה"ט אשר העלו אותם דברים הנטענים היום. חרף זאת נתבעת
7 1 לא הזדרזה לנקוט בסעדים המתאימים ורק לפני שנה עשתה כן. על כל פנים, טרם הוכרע
8 העניין בת"ע 18238-02-20 ולא נדרש עיכוב הליכים בגין הליך תלוי ועומד מטעם מי
9 מהצדדים. במצב זה זכויותיה של התובעת גוברות על זכויות הנתבעת 1 הנתענות.

20. מכאן הדיון מצטמצם לרשות שניתנה ע"י התובעת לנתבעת 1.

21. רישיון במקרקעין, או זכות ברשות, היא הזכות היחידה לשימוש במקרקעין אשר אינה
14 נמנית עם חמשת סוגי הזכויות המנויות בחוק המקרקעין (בעלות, שכירות, משכנתא, זיקת
15 הנאה, זכות קדימה). מדובר בזכות שנוצרה לפני חוק המקרקעין (תורת ההשתק) והמשיכה
16 להתקיים בפסיקת בתי המשפט. (ראו: ע"א 2836/90 **בצר נ' צילביץ**, פ"ד מו(5) 184; ע"א
17 7139/99 **אלוני נ' ארד**, פ"ד נח(4) 27; בתמ"ש 11900/98 **ד' נ' א'**).

22. זכות ברשות במקרקעין יכולה להינתן מבעל הקרקע באופן מפורש (בהסכם בכתב או בעל
19 פה), או יכולה להינתן מכללא, כאשר ברשות עושה שימוש בקרקע בידיעת בעל הקרקע,
20 ללא שבעל הקרקע מוחה על כך שנים רבות. כידוע, במתן רישיון במקרקעין, מוענקת זכות
21 שימוש בלבד בנכס. זכות זו בדרך כלל אינה ניתנת להעברה ואין לה אופי קנייני. זאת ועוד,
22 נותן הרישיון רשאי, בדרך כלל, לחזור בו מהרשות. נרשם בהקשר זה כדלקמן:

25 " **רשיון במקרקעין משמעו היתר או רשות שנתן בעל המקרקעין לאחר, להחזיק או**
26 **להשתמש בנכס. "רשות במקרקעין" באה להבחין מהענקת זכות במקרקעין**
27 **שמאפייניה הם החזקה ושימוש בנכס, או שימוש בלבד.....רשות גרידא אינה**
28 **מעניקה לבעליה זכות כלשהי כלפי בעל המקרקעין. היא בגדר היתר של רצון טוב**
29 **שנותנו רשאי לבטלו בכל רגע"** (ראו: מאמרה של פרופ' זלצמן, **רישיון במקרקעין**,
30 הפרקליט מב(א), (1995) 24).

23. בכל פסקי הדין שנדרשו לסוגיית הרישיון במקרקעין, על מנת שרשות תהא בלתי הדירה ובלתי
33 ניתנת לביטול תיידרש הסכמה מפורשת מצד בעל הקניין לכך. הסקתה של רשות בלתי הדירה

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מכללא ומכוח הנסיבות בלבד, תיעשה במשנה זהירות ובנסיבות נדירות (ראו: עמ"ש 37005-01-14 פלוני נ' פלוני (מיום 30.12.14)). גם כאשר קובע בית המשפט, כי לפי תנאי ההסכם בין הצדדים ניתנה רשות בלתי הדירה לשימוש במקרקעין, מוקנית לו הסמכות להיעתר לתביעה לסגת מהתחייבות זו או לבטל הרשות שניתנה בכפוף לתנאים לפי שיקול דעתו.

24. בענייננו, כאמור התובעת טוענת, כי נתנה לנתבעת 1 רשות להתגורר בבית בלבד. ייאמר גם כי לנתבעת 1 הייתה אותה טענה, אולם, כפי שהובהר קודם, נטענו עוד טענות עובדתיות סותרות שאין מקום לקבלן. נתבעת 1 לא הצליחה להוכיח זכויות בנכס מעבר להיותה משתמשת בנכס מכוח רשות שניתנה לה מטעם התובעת. אין מחלוקת כי הרשות ניתנה ללא תמורה. רשות חנים שכזו ניתנת לביטול בכל עת, בכפוף לעקרונות צדק ותום לב.

25. עוד בענייננו, לאחר בדיקת כלל הנתונים ובחינת הנסיבות בהתאם לפסיקה כמפורט לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי מדובר ברישיון למגורים שניתן לבטלו, להלן נימוקיי:

- ראשית, אומנם רשות המגורים ניתנה מפורשות ע"י התובעת אך לא נעשה שום הליך לתעד את הזכות ולתת לה מעמד משפטי מחייב (למעט הסכמה שניתנה בעמ"ש 30086-03-18, אשר במהותו הינו ערעור על פסק דין בה"ט ולא מעבר לכך). אין בכוחה של הסכמה שנתנה עד שהנתבעת 1 תמצא מקום מגורים חלופי כדי למנוע מהתובעת שימוש שלה או של מי מטעמה בנכס שלה.

- שנית וכמפורט לעיל, מסקנתי היא כי הנתבעת 1 לא שילמה תמורה בגין זכות מגוריהם בנכס ואף לא נטען אחרת. לא הייתה כל השקעה שהוכחה בראיות. להפך נטען כי הנכס אינו ראוי למגורים וצורפו תמונות שונות (אשר אינן צבעוניות אך משקפות לכל הדעות את המצב). שיקול זה מחזק את המסקנה כי יש לבטל את הרישיון.

- שלישית- הנתבעת 1 מתגוררת בנכס דה פקטו כ-3 שנים. לא מדובר בתקופה משמעותית, כאשר במהלכה הוגשו הליכים שונים לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת וזכותה הייתה מאוימת לא פעם (אין מחלוקת כי ננקטו הליכי ה"ט בעבר והסוגיות עלו שם). עם זאת רק בתחילת שנת 2020 פתחה נתבעת 1 בהליך שבמהותו ביטול צו קיום הצוואה (2005) שניתן בשנת 2018.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 19-06-24157

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

רביעית - לא עלה בידי הנתבעת 1 להוכיח כי רמת הציפייה וההסתמכות על רישיון המגורים שקיבלו מהתובעת הייתה או עודנה גבוהה מאוד. פרמטר זה מכריע את כף המאזניים - לשיטתי. נתבעת 1 טענה והצהירה בעדותה לפניי כי מחפשת דיור ציבורי, הוכח הגשת הבקשה בעניין. לא רק, הוכח גם קבלת דירה בהתאם, אם כי, לדבריה הנתבעת 1 אינה מתאימה לאור מצבה הבריאותי. אציין כי הנתבעת 1 הוכיחה קשיים לגור בדירה עם מדרגות. עם זאת, יש להבחין בין קושי לבין אי התאמה. בדיון ההוכחות הנתבעת 1 נכנסה לאולם כשהיא הולכת על רגליה ללא עזרים כגון מקל הליכה, הליכון או כסא גלגלים. במהלך הדיון הנתבעת 1 הציגה את רגליה שצבען כהה והסבירה כי הדבר נובע ממחלת ה. לא מובן לי למה נתבעת 1 מחפשת דירה יותר גדולה. הנתבעת 1 הכחישה כי התנגדותה לדירה שקיבלה קשורה לגודל הדירה. לכן אין להתחשב בעיכוב הנובע מהמתנה לדירה בת 3 חדרים במקום 2 חדרים. יוער כי הנתבעת 1 טענה, בניגוד למה שעולה מהמסמך שהציגה, כי לא ביקשה דירת 3 חדרים. האמור כאן אינו יכול למנוע את התובעת לבטל את רשות החינם המוגבלת בזמן (מציאת מדור חלופי לנתבעת 1). אולם, מאחר שציינתי לעיל כי ביטול רשות זו כפוף לעקרונות צדק ותום לב, בהתחשב במצבה הרפואי של הנתבעת 1 אני דוחה את מועד הפינוי ולא מורה על סילוק ידה לאלתר. נוכח המידע שהתקבל אין למעשה מחלוקת כי הנתבעת 1 מופיעה בעמיגור על יסוד הצהרתה כמי שקיבלה דירה למגוריה. עוד הוכח כי הנתבעת 1 ביקשה להחליף את הדירה שקיבלה לדירה אחרת עם פחות מדרגות המובילות לדירה. כמו כן, נמצא כי התובעת עצמה אינה משתמשת עוד בבית ההורים כבית מגוריה, אלא רק מגיעה לדירה לפעמים. במצב דברים שכזה ישנה הצדקה לדחות את מועד הפינוי בחצי שנה כדי לאפשר לנתבעת 1 למצות את הליך החלפת הדירה בעמיגור.

26. לא אכחד כי התלבטתי אם להורות על פינוי נתבעת 1 מיד או לקבוע תקופת צינון. בית המשפט בעבר דחה מועד פינוי כדי לאפשר למצוא מגורים חלופיים, הנסיבות אינן זהות למקרה דנן, אך דומות הן (ראו בעניין: ע"מ 740/08 פלונית נ' פלוני מיום 19.11.2008). מה שהכריע את הכף הוא התמונה שהתבררה לפיה נכון למועד הדיון האחרון בתיק, הנכס שבמחלוקת אינו משמש כבית המגורים העיקרי של מי מהצדדים.

תוצאה

27. נוכח מסקנתי כי למעשה מדובר ברישיון חניס, אין מנוס מקביעה כי בכוחה של התובעת לבטלו. אולם, הוצאת נתבעת 1 לאלתר טרם מציאת דיור חלופי מתאים נחשבת לבלתי צודקת בנסיבות העניין הספציפי, אך מצד אחר אין בכך כדי ליצור צפייה אצל נתבעת 1 למגורים

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- קבועים או לגרום להתמשכות המגורים רק כדי למנוע מהתובעת לעשות שימוש בנכס שאינו למגורי התובעת. הרשות הינה זמנית מלכתחילה עד שהנתבעת עוברת לדיוור חלופי ולא נאמר שהרשות נתונה עדי שהנתבעת עוברת לדיוור חלופי מתאים. מאחר שהנתבעת 1 התחילה בתהליך מול "עמית" והמציאה אסמכתאות שונות בעניין, קיבלה הצעות ואף חתמה על מסמכים לקבלת דיוור ציבורי שהוצע לה, היה מקום לקבוע כי הרשות תמה. חרף האמור הוכיחה נתבעת 1 כי הדיוור הציבורי שקיבלה מקשה עליה, וזאת בהתאם לאסמכתאות הרפואיות שהמציאה. במקביל נותר ספק האם הליך מציאת דיוור חלופי מתאים התאריך בעטיה של נתבעת 1 מאחר שהיא מחפשת דירה גדולה יותר משקולים שלה (כנראה להבטיח שזכויות אלו יעברו בעתיד לבנה). עם זאת, אין להתעלם כי הדיוור שהוצע, אם זה 2 חדרים או 3 חדרים, נמצא מכיל מדרגות המקשות שימוש של נתבעת 1 בדירה לאור מצבה הרפואי כפי שהוצג.
28. לאחר ששקלתי את העניין בהתחשב בכלל האמור, אני מוצא לדחות את הפינני עד ליום 8.8.2021. הדבר מהווה איזון נכון בין זכותה של התובעת לקבל לידה את הנכס לבין מתן הזדמנות נוספת לנתבעת 1 לסיים תהליך קבלת הדיוור הציבורי בקבלת דירה שהגישה אליה נוחה יותר.
29. בנוגע לנתבעות 2,3, כל עוד הנתבעת 1 גרה בנכס נשוא התביעה, אני אוסר עליהן לבקר את הנתבעת 1 בבית ברח' ח' 35 קרית, ללא הסכמה מפורשת ומתועדת של התובעת. ממילא מובן כי כאשר הנתבעת 1 אינה מתגוררת בבית ברח' ח' 35 קרית או מ' 41 קרית, נאסר על הנתבעות 2 ו 3 להגיע לבית ללא הסכמה מפורשת ומתועדת של התובעת.
30. יודגש כי גם אם עד מועד הקבוע לעיל לא תצליח נתבעת 1 למצוא דיוור חלופי המותאם לצרכיה, התובעת זכאית לפנותה לאלתר.
31. התובעת זכאית להגיש פסק דין זה ללשכת ההוצאה לפועל או כל גורם אחר לצורך ביצוע סעיף 30 הנ"ל בחלוף מועד הפינני שנקבע בפסק הדין.
32. לאור התוצאה אליה הגעתי, בהתחשב בתמונה שהתבררה בדיון האחרון לפיה אף אחד מהצדדים לא גר בנכס המריבה כבית מגורים עיקרי ובהתחשב במצבה הקשה של הנתבעת 1, המיוצגת ע"י עו"ד מטעם הלשכה לסיוע משפטי, איני עושה צו להוצאות.

בית משפט לענייני משפחה בקריות

תמ"ש 24157-06-19

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 60 יום ממועד קבלת פסק הדין .

פסק הדין מותר לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה .

פסק הדין המקורי ניתן ביום 8.2.21 .

ניתנה היום, ד' אדר תשפ"א, 16 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

ניר זיתוני, שופט